

N:o.
Litteratur
Kyrkostyrelsen

1930

uppt. Elin Jansson
ber. Förel. Höjman 7. 1866.
Trollkarlarna i Fällskult.

1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2980

En barnmorstea, som va' systas te' Helena
Olsson, va' hos Tivild-Pella-Toren på föreläsning; men
Toren dog. Innan hon dog, berade hon barnmorstean, att
hon skulle tona henne. O' se'n hade barnmorstean ingen
hälsodag mer. En gång sa' hon te' Harald i Fällskult,
att di skulle gå o' väcka opp henne en natt. O' så
gick di te' kyrkogården o' väckte opp den döda, o' när
di sto' där alla tre, sa' sa' barnmorstean: "Evi dej vare,
din löa karing!" Men då kunne inte Harald mana mer
hemme. Kyrkostyrelsen sa' då o' sperang opp te' Rönbäck,
o' han gick o' manade mer henne. Sen ledde Rönbäck
dem ut, o' när di gick, så va' då' liksom eld o' gristor
vi' fötterna på dem. Sen stöckade Rönbäck Harald te'
Småland. Han hade en bok, som kallades "Världens under-
gång", o' den som hade den kunne göra, va' som helst.

Åke - Käll.

2980

Di va' svämm om gårdgårdarna, Åke-
Käll o' Nisse - Krök, o' Nisse - Krök va' o' gärd. Så kom Åke-
Käll, o' han ligger en yxa o' springer efter honom upp te'
ett altskär, o' där slo' han ihjäl honom. Men så säger di, att
han hade sin pojke te' o' slå' di siste slagen, för att di inte
skulle få nå'n dom för'at. O' han hade honom att ta' in
i hanses blo', för att di inte skulle få nå'n sata. Men
så va' då' en liggegubbe, som hade gått i vägen för att lura
sin slöjota, o' han så' då'. Så kom di i häkte på bekännel-
se. Men en då' så' tyckte somen, att då' va' länge o' sitta
i fängelset, o' han sa: "I mor'n så' bekänns ja'." Men då'
säger man, att Åke - Käll kvärkete ihjäl pojken, så han
va' dö' på morneu.

Sen så' som då' va' gott om tjivar, så

2980

satte bönderna vaket, o' di hade vaket o' kallbröda skollmus
fick en viss tid på natten. Men Åke visste den tiden, o'
han hade sina tjurar ute, o' se'n följde di hem efter den
tiden på natten. O' då' tjurgodset lever än i skilda hem
i socknen, som tillhör den släkten.

Hans dotter bodde i Farabst. När då' va'
aktien efter honom i andra led, så sådes då' allt en del
tjuragods va' klan' då', som såldes. Länsmannen köpte
en vagn, o' när han följde, så skrek allt folket: "Nu re-
ser länsmannen mä' allt tjuragods!"

Näckens visa.

Så tag din lilla båsa och så' din lilla band!
Kom möt mig då sedan vid Rosendalund!
Där skola vi vår vänskap begynna.

Jag är ej någon ungfru,
Fästas du lycker så.
Jag är den lilla näcken, som uti vatten går.
Jag bygger mitt hus under isen.

Jag bygger mitt hus alltommer en bost,
Där ingen kan segla, där ingen kan ro.
Ej heller laga hus sent på tevällen.

2980

Böner.

Se fläckade vår Herre Jesus Kristus med skarpande is,
Och salte på honom en lömkerona.

Alla rövare och krämmare efter honom for,
alla så när

som Sankta Pet.

Han ville inte fly,

han ville inte fara,

han ville när vår Herre Kristus vara.

Jerusalems dottrar for efter honom och gråto, och han
sade till dem: "Gråter inte över mig utan över edra själva
och över edra barn!"

Vår Herre Jesus Kristus reste sig vägen fram,
där mötte han sig en gammal man,

St. Johannes heter han.
Sitt Johannes,
skatt Johannes,
skada min sår, skada mitt blod,
som för hela världen utgjutet är.
Som det sker på det färska trädet,
så skall det och ske på det torra.
Den då denna bönen läses rätt
nio dygn, förrän han dö,
han skall varda frälsad ifrån helvetets glöd
och få bära kronan i evig paradiso,
föjld och glädje. Amen.

2980

Jungfru Maria ländes Ljus.
Herren Jesus är i detta hus.
Han kommer till oss, när vi skall dö.
Han lyfter vår ögon,
han läpper vår mund,
han frädes vår själ ifrån helvetets grund.
Guds ord är det.

13 Månad
Lundens tid
Kyrkans tid
1930

1930 av Elin Jansson 8
Quark, Kullikva
1930 av Jons O. Skogman
Född 1866 i Vårdbo
Kyrkans tid

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2980

Jag går till sängs med tolv Guds änglar:
två till branda,
två till jst,
två till varje ledamot,
två till att läcka,
två till att väcka,
två till att föra min själ till den himmelstena
glädje.